युवानां कृते परामर्शदातारः

यौवनदिनेषु भवतःसृष्टिकर्तारं स्मर्यताम्, यदा दुष्टदिनानि न आगच्छन्ति, वर्षाणि अपि न समीपं गच्छन्ति, यदा त्वं वदसि, “तेषु मम न प्रीतिः” इति। **उपदेशकः१२:१**

…यतो हि मनुष्यस्य हृदयस्य कल्पना यौवनात् दुष्टा अस्ति…. **उत्पत्तिः८:२१**

भवतःपितरं मातरं च आदरं कुरु, येन तव परमेश्वरःयस्मिन् देशे त्वां ददाति तस्मिन् देशे तव आयुःदीर्घाःस्युः। Exodus 20:12

यदि ते तस्य आज्ञापालनं सेवन्ते च तर्हि ते स्वदिनानि समृद्धिषु, वर्षाणि च भोगेषु यापयिष्यन्ति। किन्तु यदि ते न आज्ञापयन्ति तर्हि ते खड्गेन विनश्यन्ति, ते च अज्ञानेन म्रियन्ते। किन्तु हृदये पाखण्डिनःक्रोधं सञ्चयन्ति, सःतान् बद्धे सति ते न रोदन्ति। यौवने म्रियन्ते, तेषां जीवनं अशुद्धानां मध्ये भवति। **अय्यूब ३६:११-१४**

यतःत्वं मम आशा असि, हे प्रभु, त्वं मम यौवनात् मम विश्वासःअसि। त्वया अहं गर्भात् उत्थापित; त्वमेव यःमां मातुः आन्तरात् बहिःनिष्कासितवान्, मम स्तुतिःनित्यं भवतःभविष्यति। **स्तोत्रम् ७१:५-६**

युवकःकेन मार्गं शुद्धं करिष्यति? तव वचनं तदनुसारेण सावधानं कृत्वा। **स्तोत्रम् ११९:९**

पुत्र भगवतःदण्डं मा अवहेलय; न च तस्य सुधारणात् क्लान्ताःभवेयु; यस्मात् प्रभुःप्रेम करोति सःसम्यक् करोति; यथा पिता पुत्रःयस्मिन् रमते। **सुभाषितम् ३:११-१२**

सोलोमनस्य सुभाषितानि। बुद्धिमान् पुत्रःपितरं प्रसन्नं करोति, मूर्खःपुत्रःतु मातुःभारः **सुभाषितम् १०:१**

त्वां जनयन्तं पितरं शृणु, मातरं वृद्धायां मा अवहेलय। **सुभाषितम् २३:२२**

हे युवक, तव यौवनकाले आनन्दं कुरु; यौवनकाले त्वां हृदयं प्रसादयतु, तव हृदयस्य मार्गेण च नेत्रयोःदृष्टौ च गच्छतु, किन्तु त्वं ज्ञातव्यःयत् एतेषां सर्वेषां कृते ईश्वरःत्वां न्याये आनयिष्यति। अतःहृदयात् दुःखं दूरं कुरु, शरीरात् दुष्टं दूरं कुरु, यतःबाल्यत्वं यौवनं च व्यर्थम्। **उपदेशक ११:९-१०**

किं त्वं न ज्ञातवान्? किं त्वया न श्रुतं यत् अनादिःपरमेश्वरःपृथिव्याःअन्तनिर्माता परमेश् वरःन मूर्च्छितःन क्लान्तः? तस्य अवगमनस्य अन्वेषणं नास्ति। सःमूर्च्छेभ्यःशक्तिं ददाति; येषां सामर्थ्यं नास्ति तेषां बलं वर्धयति। युवकाःअपि मूर्च्छिताःश्रान्ताःच भविष्यन्ति, युवकाःच नितान्तं पतन्ति, ये तु परमेश् वरं प्रतीक्षन्ते ते स्वबलं नवीनं करिष्यन्ति। ते गरुड इव पक्षैःआरुह्यन्ते; ते धाविष्यन्ति, न च श्रान्ताःभविष्यन्ति; ते च चरन्ति, न तु मूर्च्छिताः **यशायाह ४०:२८-३१**

ततःपरं तस्य समीपं बालकाःआनीताःयेन सःतेषु हस्तं स्थापयित्वा प्रार्थयेत्। किन्तु येशुःअवदत्,
“बालानां मम समीपं आगन्तुं मा निषेधं कुरु, यतःस्वर्गराज्यं तादृशानां कृते अस्ति।” तेषु हस्तौ
निक्षिप्य ततःप्रस्थितवान्। ततःकश्चित् आगत्य तं अवदत्, हे गुरु, अहं किं भद्रं करिष्यामि यत् मम
अनन्तजीवनं प्राप्नुयाम्? स तम् अवदत् , “किमर्थं मां भद्रं वदसि? एकःएव, अर्थात् परमेश् वरः
विहाय कोऽपि भद्रःनास्ति, किन्तु यदि त्वं जीवने प्रवेशं कर्तुम् इच्छसि तर्हि आज्ञां पालय। स तं
अब्रवीत्, क? येशुःअवदत्, त्वं वधं मा कुरु, व्यभिचारं न कुरु, न चोरय, मिथ्यासाक्ष्यं न दास्य,
पितरं मातरं च आदरं कुरु, प्रतिवेशिनःस्ववत् प्रेम कुरु। युवकःतम् अवदत् , “एतानि सर्वाणि
मया यौवनात् आरभ्य रक्षितानि, अद्यापि मम किं अभाव? येशुःतम् अवदत् , “यदि त्वं सिद्धः
भवितुम् इच्छसि तर्हि गत्वा तव यत् अस्ति तत् विक्रीय निर्धनेभ्यःददातु, स्वर्गे तव धनं प्राप्स्यसि,
आगत्य मम अनुसरणं कुरुत। किन्तु युवकःतत् वचनं श्रुत्वा दुःखितःअगच्छत्, यतःतस्य महती
सम्पत्तिःआसीत्। **मत्ती १९:१३-२२**

बालका; भगवता मातापितरौ आज्ञां कुर्वताम्, यतःएतत् सम्यक् अस्ति। पितरं मातरं च सम्मानय; (यत् प्रतिज्ञायुक्ता प्रथमा आज्ञा;) यत् ते भद्रं भवतु, त्वं च पृथिव्यां दीर्घकालं जीवसि। **इफिसियों ६:१-३**

तव यौवनं कोऽपि न अवहेलयतु; किन्तु त्वं विश्वासिनां उदाहरणं भव, वचने, संवादे, दाने, आत्मायां, विश्वासे, शुद्धे च। **१ तीमुथियुसः४:१२**

यौवनकामात् अपि पलायस्व, किन्तु शुद्धहृदयेन भगवन्तं आह्वयन्तां सह धर्मं, विश्वासं, प्रेमं, शान्तिं च अनुसृत्य। 2 Timothy 2:22

प्रज्ञा एकस्मात् अन्तःपरं प्रबलतया गच्छति, सा च सर्वं मधुरतया क्रमयति। अहं तां प्रेम्णा, यौवनात् एव तां अन्वेषितवान्, अहं तां मम पतिं कर्तुम् इच्छामि, अहं तस्याःसौन्दर्यस्य प्रेमी च आसम्। **सोलोमनस्य बुद्धिः८:१-२**

पितरं शृणुत सुतस्ततःकुरु यथा युष्मान् अभयम्। यतःप्रभुःपितरं सन्तानेषु गौरवं दत्तवान्, पुत्रेषु मातुः अधिकारं च दृढं कृतवान्। यःपितुःआदरं करोति सःस्वपापस्य प्रायश्चित्तं करोति, यःस्वमातुःआदरं करोति सःधनसञ्चयःइव भवति। यःपितुःआदरं करोति सःस्वसन्ततिषु आनन्दं प्राप्स्यति; यदा सःप्रार्थनां करोति तदा सःश्रूयते। यःपितुःआदरं करोति तस्य दीर्घायुःभविष्यति; यःभगवतःआज्ञाकारी भवति सःमातुः सान्त्वना भविष्यति। यःभगवतःभयं करोति सःस्वपितुःआदरं करिष्यति, स्वामिनःइव मातापितृणां सेवां करिष्यति। पितरं मातरं च वचनेन कर्मणा च सम्मानं कुरु, येन तेभ्यःआशीर्वादःभवतःउपरि आगच्छति। पितुःआशीर्वादःहि बालकानां गृहाणि स्थापयति; मातुःशापःतु आधाराणि उत्पाटयति। पितुःअपमानं मा भूत्; यतःतव पितुःअपमानःभवतःकृते महिमा नास्ति। मनुष्यस्य महिमा हि पितुःगौरवात्; अपमानं च माता बालकानां निन्दनम्। पितरं वयसि साहाय्यं कुरु पुत्र यावद् जीवति तावत् मा शोचय । यदि च तस्य अवगमनं विफलं भवति तर्हि तस्य प्रति धैर्यं धारयन्तु; पूर्णबलेन च तं मा अवहेलय। यतःतव पितुः उपशमनं न विस्मरिष्यते, पापानाम् स्थाने त्वां निर्माणार्थं योजितं भविष्यति। तव क्लेशदिने तत् स्मर्यते; तव पापानि अपि द्रवन्ति, यथा सुन्दरे उष्णवायुषु हिमः। यःपितरं त्यजति सःनिन्दकःइव अस्ति; यःमातरं क्रुद्धं करोति सःईश्वरस्य शापितःअस्ति। **उपदेशक ३:१-१६**

पुत्र, यौवनात् आरभ्य उपदेशं सङ्गृहीत; तथा त्वं वृद्धावस्थापर्यन्तं प्रज्ञां प्राप्स्यसि। **उपदेशक** 6:18

पितरं सर्वहृदयेन आदरं कुरु, मातुःदुःखानि मा विस्मरतु। त्वं तेभ्यःजातःइति स्मर्यताम्; तेषां त्वत्कृतं कथं प्रतिकारं कर्तुं शक्नोषि? **उपदेशक** 7:27-28

तव बालकं कोकय, सःत्वां भयभीतं करिष्यति, तस्य सह क्रीडतु, सःत्वां व्याकुलतां जनयिष्यति। मा तेन सह हसतु, मा भूत् तेन सह दुःखं भवति, मा भूत् त्वं दन्तं क्षुण्णं करोषि। यौवने तस्य मुक्तिं मा ददातु, मूर्खतासु मा निमिषं कुरुत। बाल्ये तस्य कण्ठं नमस्कृत्य बाल्ये पार्श्वयोःताडयतु, मा भूत् सःहठःभूत्वा भवतःआज्ञां न करोति, तथा च तव हृदये दुःखं न जनयति। **उपदेशक ३०:९-१२**